

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Forord til Norges Konge-Krønike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Forord til Norges Konge-Krønike", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 202.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig04val-shoot-workid76583.pdf> (tilgået 07. maj 2021)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

I 1865 udkom *Anden Udgave* af **Norges Konge-Krønike af Snorre Sturlesøn**, fordansket ved Nik. Fred. Sev. Grundtvig, med følgende

Forord.

»Snorre Sturlesøns «Heims-Kringle« eller nor ske KongeKrønike fra det trettende Aarhundrede er aabenbar ikke blotfor Norge, men for hele vort *Høinorden*, den ypperste *Folkebog*, vi kunde ønske os, da den er skikket til at nytte og fornøie os alle, baade Gamle og Unge. Min *Fordanskning* af dette gamle Mesterstykke er nu vel fyrretyve Aar gammel, og man har siden faaet to Oversættelser paa *Norsk* (af Aall og Munch); men skiøndt det er rimeligt nok, at man paa Norskkan give en Oversættelse af det islandske Mesterværk, der erfolkeligere end min i *Norge*, saa er det dog neppe endnulykkedes, og i alt Fald vedbliver min sikkert at være den *folkeligste i Danmark*. Da derfor den Iversenske Boghandel voverat give et nyt Oplag af min *Fordanskning*, saa tør jeg godt anbefale en Sag til den *danske* Læseverden, hvorved den herlige *Folkebog* ogsaa hos os kan faae en Udbredelse og finde en Benyttelse, som den ikke blot ærlig fortjener, men som ogsaa Folket høilig behøver«.

Saaledes anbefalede jeg (i Januar 1863) den ny Udgave af mingamle Oversættelse, som nu foreligger, og hvad jeg har at tilføie, er ikke stort, thi jeg behøver neppe at pege paa *Hellig-Olav's Saga*, som Kronen paa det islandske Mesterværk, og det erkun Smaa-Forandringer, jeg i den ny Udgave har iværksat, hvor enkelte Ord enten var udanske eller forfeilede.

Versene, som ligefra Begyndelsen blev paaankede som altfor fri og tit ganske feilagtige Omskrivninger af de benyttede *islandske* Rim og Kvad, har jeg kun rørt meget lidt ved, da jeg fandt det ugiørligt for mig at rette og forbedre dem, saa demaatte enten i det hele blive, som de var, eller reent udelades.

203

Det Sidste fandt jeg imidlertid altfor urimeligt, thi vel er desom Hjemmel for Beretningerne i det hele overflødige, men jeg kan ikke skønne rettere, end at de i deres nærværende Skikkelse, uden at giøre nogen Skade, tjener til at oplive Fortællingen og udtrykker, hvad *poetisk* der findes i de gamle norskeKvad.

Maatte nu kun *Snorre's* saavel som *Saxes* udmærkede ogenestaaende *Krøniker fra Middelalderen*, der saa klartbeviser vort *Høinordens* historiske Sands og mageløs *historiske Aand*, bidrage til i *Nytaarstiden* at vække begge Dele, hvor de, hardtad kvalte af den fremmede Kul-Damp, endnuligger i Dvale! Det var mit *Haab i Ungdommen*, da jeg anvendte en Række af Aar og en Sum af mine bedste Kræfter paaat *fordanske* de Gamle saa *livlig* og saa *folkelig* som mueligt, og skiøndt dette Haab endnu i min høie *Alderdom* ikke *øiensynlig* gaaet i Opfyldelse, er det dog gennem et halvt Aarhundrede snarere tiltaget end aftaget, saa Efterslægten tørvel faae at see, hvad jeg har glædet mig til og under alle Omskiftelser følt mig styrket og muntret ved!

Mai 1865.

N. F. S. Grundtvig.